

Vi er ikke tilhængere af, at alle skal være lige. Det er givetvis en opfattelse, som hr. Brixtofte ville udbrede sig om ude i forsamlingshusene på Fyn og i Farum. Men vi er tilhængere af, at folk skal have lige muligheder uanset forskellige forudsætninger. Derfor er man nødt til, når folk er ulige, at gøre dem bedre stillet, så de kan udnytte deres frihed.

Vi er også tilhængere af den størst mulige frihed, men hvis man er bistandsklient, så er ens frihed noget begrænset, hvis man måske endda ikke har til dagen og vejen. Derfor må også socialliberale inden for Venstre, som hr. Brixtofte jo trods alt er, være tilhængere af, at der er en omfordeling. Så kan man diskutere omfordelingens art, og man kan diskutere hvor meget.

Jeg har bemærket, når jeg læser bøger af liberalister, som jeg læser med fornøjelse – for man skal jo kende sine modstandere – at der blandt liberalister er store forskelle. Også inden for Venstre er der meget stor forskel. Jeg har med fornøjelse læst Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussens, bog. Jeg har også læst hr. Brixtoftes bog, og jeg har læst hr. Bertel Haarders forskellige bøger og har med interesse konstateret, at inden for det samme parti er der stor rummelighed. Man kan have forskellig opfattelse af, hvad liberalisme er, og derfor mener jeg, det er meget vigtigt at skelne mellem forskellige grader af liberalisme. Der er også en form for liberalisme, som ikke kan rummes i partiet Venstre. Vel er Venstre rummeligt, men alligevel.

Sådan er det også blandt socialister, og det synes jeg hr. Brixtofte ved lejlighed skulle sætte sig ned og finde ud af. Der er stor forskel på socialister; der er så stor forskel på socialister, at der er sprængt partier, også i nyere tid, ligesom liberalisterne har fordelt sig på forskellige partier på forskellige tidspunkter, og derfor er det at sige, at det dér er socialisme, og det dér er liberalisme, en forenklet måde at fremstille det på.

Hvis man endelig skulle se på, hvad der skulle være lavet, hvis der skulle have været noget socialisme her, var det slet ikke det, der ligger her. Det her er et stykke fordelingspolitik og intet andet, og fremstillingen af, at vi f.eks. er imod, at folk ejer deres bolig, passer ikke. Det er vi ikke imod, men vi er imod, at man skal præmieres, fordi man har valgt en bestemt boligform, og at man skal præmieres, fordi man i forvejen ejer noget; det er vi imod.

Vi er også imod, at man skal kunne udnytte skattelovgivningen til spekulation og andre ting, der ikke var meningen med den. Vi har forskellige lovforslag her i dag, som netop fjerner nogle af de ting, men vi er da ikke imod, at erhvervslivet har sådanne vilkår, at det kan fungere, tværtimod. Vi lever i et kapitalistisk samfund, som vi gerne vil lave om, men sådan som spillereglerne er i dag, kan vi ikke lige pludselig sige til erhvervslivet, at der ikke kan laves afskrivninger på det og det. Men nogle af de afskrivninger, som vi får fjernet i forbindelse med pinsepakken, er klart urimelige, og jeg tror også, hr. Brixtofte – ikke mindst hvis hr. Brixtofte havde været skatteminister – kan se, at det er klart urimelige. Men i den øjeblikkelige situation ved jeg godt, at der ikke er plads til nuancer, og så skal alt fra modparten fremstilles som noget skidt, og alt fra en selv er noget godt; men sådan synes jeg ikke det skal være.

Jeg vil gerne medgive, at der er nogle ting, jeg ville have gjort anderledes, hvis jeg havde indflydelse alene; men det har jeg ikke, og så synes jeg også, hr. Brixtofte skulle sige, at der er nogle ting her, som han måske også i en anden sammenhæng kunne tage ved lære af. Men nu er det hele sort efter hr. Brixtoftes opfattelse.

Hvis man endelig skulle fortælle hr. Brixtofte lidt om, hvad socialisme er, er det et spørgsmål om ejendomsret, et spørgsmål om dispositionsret, et spørgsmål om økonomisk demokrati og politisk demokrati. Alt det kan vi være meget enige om, men det skal efter vores opfattelse udbredes noget mere, også på arbejdspladserne osv., så det enkelte menneske får større indflydelse, uanset økonomiske forhold.

Frihed inden for et fællesskab lægger vi også megen vægt på. Det skal ikke være sådan, at fællesskabet skal tvinge én til noget som helst, sådan er vores socialismeopfattelse ikke. Inden for fællesskabet skal man have nogle friheder, men man skal også respektere fællesskabet.

Selvfølge indgår fordelingspolitikken også som noget centralt ud fra det synspunkt, at hvis man ikke fordeler ressourcerne, kan man ikke skabe denne større mulighed for lige betingelser. Ikke sådan at alle skal være ens, for det var dog skrækkeligt at forestille sig. Jeg ville da være ked af, hvis hr. Brixtofte ikke eksisterede.

Det, vi har lavet i aftalen med regeringen, er efter vores opfattelse ganske almindelig sund fornuft: Vi fordeler ressourcerne mere rimeligt, og vi får en skattereformjustering, for det er jo kun det, der er tale om. Vi justerer skatterefor-